

Forfatter: Larsen, Karl

Titel: Udrag fra Cirkler

Citation: Larsen, Karl: "Cirkler", i Larsen, Karl: *Cirkler*, 1893, s. 7. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-larsenk_03-shoot-idm140694312316432/facsimile.pdf (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Cirkler

Veje i Udlandet blot for at faa fat i de samme Aviser, som var Begyndelsen paa deres daglige Plage hjemme! Deres Udflugt bliver en Gentagelse af det, de lever i om Vinteren: den samme Middagsmad med de samme Mennesker, blot i forskellige Lejligheder. . . . .

Manden lige overfor mig sover stadig i Kupéhjørnet; paa den anden Side sidder en Herre, som af og til har fanget min Opmærksomhed. Det er en praktisk Rejsende. Længe har han arrangeret om og om paa sin Bagage for at faa den til at ligge rigtig bekvemt, naturligvis har han kalotformet Silkehue paa Hovedet og Handsker paa Hænderne, trods Varmen, hvad man jo som praktisk Rejsende altid skal have i Jærnbantog, fordi man ellers bliver saa tilsmudset af det uundgaaelige Kulstøv. Manden er en 40 Aar, med tyndt Fuldsæg og smilende i Udtrykket.

Allerede ved den anden Station skiltes han hjerteligt fra to Landmænd, hvis Bekendtskab han havde gjort ved den første, nu var der ikke andre i Kupéen end den sovende Mand og mig; den fremmede var færdig med sin Avis, en Bog var flere Gange bleven taget ud

af Haandtasken, men blot for at lægges mere praktisk ned igen, han begyndte øjensynlig at kede sig. Der gik nogle Minutter, hvor jeg følte ham avancere paa Sædet nærmere hen imod mig, medens Telegrafstænger svirrede forbi udenfor, og den tykke nu laa med fuldkommen krampagtigt fortrukne Ansigtstræk og sov.

Saa drejede jeg mig, knap saa meget, at mit Blik strejfede ind i Kupéen, straks bøjede han sig forekommende imod mig med en Avis rakt frem i Haanden.

«De ønsker ikke at læse denne Avis?»

«Nej Tak!»

«Ja, det er saamænd ikke, fordi den indeholder noget af mere dybtgaaende Interesse . . .» begyndte han i behagelig Konversationstone.

Jeg nikkede og glædede mig i det samme over Tykkerten, der snappede i Søvn efter Luft.

Den forbindtlige fulgte mit Øjekast. Jeg følte, hans næste Bemærkning vilde blive: Skulde vi ikke trække Gardinet til for den Herre?

Repliken faldt.